

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะธุรกิจบริการของร้านอาหารญี่ปุ่นในเขตอำเภอสนทราย และอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 2) พฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตเทศบาลตำบลแม่ใจ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) ความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจร้านอาหารญี่ปุ่นในเขตเทศบาลตำบลแม่ใจ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากจากประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18 – 60 ปี ที่เป็นกลุ่มนักศึกษาและผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน จำนวน 100 คน และจากผู้ประกอบการร้านอาหารญี่ปุ่นจำนวน 3 ร้าน นำมาวิเคราะห์ประมาณกระแสเงินสดจ่ายลงทุน และกระแสเงินสดรับของโครงการลงทุน รวมไปถึงการพิจารณาระยะเวลาคืนทุน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทน และการวิเคราะห์ความไว เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุน

ผลการศึกษาลักษณะธุรกิจบริการของร้านอาหารญี่ปุ่นพบว่า ธุรกิจร้านอาหารญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่ เปิดดำเนินการเมื่อปี 2548 มีการสำรวจความต้องการของตลาดก่อนเปิดดำเนินการ เลือกทำเลที่ตั้งเลือกจากความเหมาะสมของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเป็นหลัก มีค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงานเกี่ยวกับค่าเช่าพื้นที่ ค่าประกัน ค่าอุปกรณ์ ค่าตกแต่งร้าน และเปิดดำเนินการตั้งแต่วันที่ 11.00-22.00 มีเงินลงทุนเริ่มแรกของกิจการ 370,000 บาท มีค่าใช้จ่ายประมาณ 85,000-100,000 บาทต่อเดือน และมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 150,000-200,000 บาทต่อเดือน สำหรับแนวโน้มการแข่งขันในปัจจุบันและในอนาคตพบว่า การแข่งขันในปัจจุบันค่อนข้างสูง ซึ่งในการให้บริการไม่แตกต่างจากร้านอาหารญี่ปุ่นอื่นๆ แต่จะเน้นคุณภาพของวัตถุดิบและราคาไม่สูงมาก

ผลการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภค พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นภัตตาคารอาหารญี่ปุ่นฟูจิมากที่สุด มีความถี่ในการใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นไม่แน่นอน เสียค่าใช้จ่ายในการบริโภคผลิตภัณฑ์ที่ร้านอาหารญี่ปุ่นจำนวน 200-400 บาทต่อครั้ง ใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นในช่วงเวลาไม่แน่นอน นิยมบริโภคอาหารญี่ปุ่นประเภททอด เช่น หมูทอด เทมปุระ นิยมสั่งอาหารญี่ปุ่นตามเมนู ตั้งเครื่องดื่มกาแฟ,ชา (ร้อน เย็น) โดยใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นกับเพื่อนมากที่สุด ใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นจำนวน 2-3 คน สิ่งจูงใจที่ทำให้เลือกมาใช้บริการที่ร้านอาหารญี่ปุ่นคือ รสชาติอาหารและเครื่องดื่ม บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกใช้บริการที่ร้านอาหารญี่ปุ่นคือเพื่อนมากที่สุด และสื่อหรือวิธีการที่มีส่วนช่วยท่านในการตัดสินใจซื้อสินค้า หรือเข้ามาใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นคือสื่อโทรทัศน์

ผลการศึกษาการประเมินความเป็นไปได้ในการลงทุนร้านอาหารญี่ปุ่น พบว่าโครงการมีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 2 ปี 1 เดือน $NPV > 0$ $BCR > 1$ และ $IRR > 3\%$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการลงทุนร้านอาหารญี่ปุ่นนั้นมีความเป็นไปได้ หรือให้ผลคุ้มค่าในการลงทุน แต่เมื่อพิจารณาความอ่อนไหวของโครงการ พบว่ากรณีที่ 1 ต้นทุนเพิ่มขึ้น 5% โดยที่ผลตอบแทนจากการผลิตคงที่และกรณีต้นทุนเพิ่มขึ้น 5 % และกรณีที่ 2 รายได้ลดลง 5% มีค่า $NPV > 0$ $BCR > 1$ และ $IRR > 3\%$ แสดงว่าแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงต้นทุนและรายได้ทั้ง 2 กรณี ก็ยังมีความเป็นไปได้ หรือให้ผลคุ้มค่าในการลงทุน แต่หากมีการเปลี่ยนแปลงตามกรณีที่ 3 คือ ต้นทุนเพิ่มขึ้น 5 % และรายได้ลดลง 5% มีค่า $NPV < 0$ $BCR < 1$ และ $IRR < 3\%$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการลงทุนร้านอาหารญี่ปุ่นนั้นไม่มีความเป็นไปได้ หรือให้ผลไม่คุ้มค่าในการลงทุน

The objectives of this study were to investigate the following: 1) business style of Japanese restaurants in Sansai district, Chiangmai province; 2) behavior of consumers in Maejo municipality, Sansai district, Chiangmai province; 3) the feasibility in the investment of Japanese restaurants in Maejo municipality. Informants in this study consisted of 100 people, aged 18-60 years old who were students and working people, and 3 Japanese food entrepreneurs. Investment cash flow and cash flow for the investment project were analyzed. Also, period of returns, net current values, return rate, and an analysis of rapidness were taken into consideration for the investment decision.

Results of the study revealed that Japanese restaurants in Maejo municipality were established in 2005. There was a survey on market needs before the establishment of the Japanese restaurants. Also, location was selected based on an appropriateness of target groups. The expenses before the operation on space renting assurance, equipment, and shop decoration was 470,000 baht and a monthly expenses was 85,000 – 100,000 baht. As a whole, the restaurants could earn 150,000 – 200,000 baht per month. The restaurants opened during 11.00 a.m. – 10.00 p.m. For the tendency of current and future competition, it was found that there was a stiff competition at present. The provision of service was found to be the same as other Japanese food restaurants but it placed the importance of raw material quality and inexpensive price.

With regards to behavior of the consumers, it was found that most of the informants used the service of Fuji restaurants most. However, there was uncertainty in the frequency of the restaurant service using. The informants paid the service of the restaurants for 200 – 400 baht per visit. There was uncertainty in time of service using. The informants preferred to consume fried food such as fried pork and tempura. They preferred to order Japanese food as suggested by the menu and there were 2 – 3 people per visit. The motivation influencing the informants to use the Japanese restaurants were taste of the food and beverage. Friends were found to have an influence on the food service of the Japanese food restaurants most whereas media like television was found to have an influence most.

For the feasibility study on the investment of Japanese restaurants, it was found that the project could have a period of return for two years and one month ($NPV > 0$, $BCR > 1$, and $IRR > 3\%$). Therefore, it could be concluded that the investment of Japanese restaurants was possible. Considering on the sensitivity of the project, however, it was found that case 1 had an increase of costs for 5 percent in which the returns was increased for 5 percent. For case 2, it income decreased for 5 percent ($NPV > 0$, $BCR > 1$, and $IRR > 3\%$). This implied that although there were changes in costs and income, both case still had possibility to gain worthwhile investment. However, if there were changes in case 3; that was an income of costs for 5 percent, an income would decrease for 5 percent ($NPV < 0$, $BCR < 1$, and $IRR < 3\%$) Thus, it could be concluded that the investment of Japanese food restaurants was impossible or it was not worthwhile for the investment.

การวิเคราะห์แนวโน้ม ต้นทุน-ผลตอบแทนของเงินทุน และความเพียงพอของเงินทุนสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานธนาคารออมสิน จำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์แนวโน้มการบริหารเงินทุน 2) วิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนเงินทุน 3) วิเคราะห์ความเพียงพอของเงินทุน โดยใช้ข้อมูลสถิติภูมิจากงบการเงิน รายละเอียดประกอบ และรายงานกิจการประจำปีของสหกรณ์ ในช่วงปี 2547-2551 ในการวิเคราะห์แนวโน้มการบริหารเงินทุนได้ใช้คำว่า อัตราการเพิ่มซึ่งคำนวณเป็นอัตราร้อยละของการเพิ่มหรือลดของรายการนั้นๆ ในแต่ละช่วงเวลาที่ผ่านมา การวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนของเงินทุน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือวิเคราะห์ต้นทุนเงินทุน และวิเคราะห์ผลตอบแทนของเงินทุน โดยวิเคราะห์ต้นทุนเงินรับฝาก คำนวณเป็นร้อยละ ต้นทุนเงินกู้ยืม คำนวณเป็นร้อยละ ต้นทุนเงินทุนจาก ทุนเรือนหุ้น (เงินปันผล) คำนวณเป็นร้อยละ ต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามสัดส่วน เป็นร้อยละ ผลตอบแทนเงินลงทุน คำนวณได้จาก ดอกเบี้ยส่วนลดรับ และเงินปันผลระหว่างปีหารด้วยปริมาณเงินลงทุน และการวิเคราะห์ความเพียงพอของเงินทุนของสหกรณ์ ใช้อัตราส่วนทางการเงินคือ อัตราหนี้สินต่อทุน อัตราทุนสำรองต่อสินทรัพย์ อัตราการเติบโตของทุนของสหกรณ์ อัตราการเติบโตของหนี้ และอัตราหนี้สินต่อทุน ผลการศึกษาพบว่า สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานธนาคารออมสิน จำกัด มีที่มาของเงินทุนส่วนใหญ่มาจากแหล่งเงินทุนภายในเฉลี่ยร้อยละ 92.39 และมาจากแหล่งเงินทุนภายนอกคือจากการกู้ยืมเฉลี่ยร้อยละ 7.61

แนวโน้มการบริหารเงินทุนของสหกรณ์ตลอดระยะเวลา 5 ปี พบว่า เงินทุนของสหกรณ์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเงินทุนภายในประกอบด้วย ทุนเรือนหุ้นจาก 1,253.69 ล้านบาท หรืออัตราการเพิ่ม 12.68 ในปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 2,024.48 ล้านบาท หรืออัตราการเพิ่ม 14.22 ในปี 2551 แสดงให้เห็นว่าอัตราทุนเรือนหุ้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้น เงินรับฝากจากสมาชิกจาก 342.33 ล้านบาท หรือเป็นอัตราลด (6.98) ในปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 1,214.70 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราการเพิ่ม 32.06 ในปี 2551 แสดงให้เห็นว่าอัตราเงินรับฝากจากสมาชิก